

Utána Szabó Lőrinc olvasott föl néhány költeményt most megjelenő verseskötetéből, majd Féja Géza író Ady végrendelete címen tartott előadást.

– Amikor Adyról beszélünk – mondotta – mindig úgy érezzük, hogy egy elfelejtett szent kötelességet teljesítünk. Megvádolták Adyt, hogy nyugatos, hogy idegen eszméket hozott a magyar talajba. Nem dönti-e meg ezt Ady önvallomása, amikor azt mondja, hogy egy új élet kialakulásában nem kell kelet kultúráját eltasposnunk, de igenis nyugattal kell harcolnunk nyugat ellen! Ady végrendelete egy új XVI. század heroikus küzdelmét, vívódását, a pusztuláson keresztül új életreszületés metamorfózisát hagyta ránk, s ezt az utat nem lehet elhagyni azoknak, akikben Ady tragikus igazságai élnek...

Balla Péter hegedűművész Timár Liza zongorakíséréte mellett magyar népdalokat adott elő, majd Papp Béla a „Magyar Út” szerkesztője tartott beszédet a nemzedékváltásról. Szabó Ilonka operaénekesnő kulturált hangon énekelt Bartók–Kodály-dalokat, majd Papp Béla záróbeszéde után a nívós irodalmi est véget ért. A közönség hosszantartó tapssal ünnepelte az est illusztris szereplőit.

Szegedi Napló XII. (1936) május 3. 12. oldal

406. Glattfelder püspök az ifjúság ideális hivatásáról és a rombolás matadorjairól beszélt az Emericana szombati ünnepségén

A Foederatio Emericana szegedi kamarája szombaton délután az egyetem aulájában tartotta meg tizedik, jubiláris avató-káptalanját. Az avatási ünnepséget egybekötötték dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök huszonöt esztendő püspöki jubileumának megünneplésével. Az ünnepségen megjelent dr. Glattfelder Gyula püspök, dr. Ditrói Gábor rektor, az egyetemi tanács tagjaival, vitéz dr. Imecs György főispán, Láng-Miticzky Ernő táblai elnök, dr. Berecz János, a Katolikus Kör elnöke, dr. Buócz Béla rendőrfőkapitány helyettes és még sokan mások. A vendégeket pálcás leventék kísérték be az egyetem aulájába.

Dr. Berecz János üdvözölte a megjelenteket, majd Virág Sándor hittanár üdvözölte a jubiláris püspököt, Szent Gellért utódját, akinek hervadhatatlan érdemei vannak az Emericana szegedi zászlóbontása körül. Az ő nevéhez fűződik a Szent Imre kollégiumok felújítása, ő teremtette meg a vallást nem szégyenlő, a katolicizmust a hazafisággal összeegyeztetni tudó ifjú típusát. Saját példájával mutatta meg, hogy miképpen kell az igazi katolikus férfinak megállnia a helyét. Ő az igazi magyar főpap, aki úgy tanítja a magyar ifjúságot, mint ahogy egykor oktatta Szent Imrét Szent Gellért.

A beszéd után Bukovszky Lóránt olvasta fel versét, majd dr. Szentgyörgyi Elemér központi kiküldött a nagyszövetség üdvözlését tolmácsolta. Falcione Loránd az ifjúság nevében köszöntötte a püspököt, aki ezután hosszabb beszédben válaszolt az elhangzottakra. Beszédében utalt azokra a nehéz esztendőkre, amelyekben ma az emberiség él és azokra a fenyegető alakulatokra, amikkel szemben csakis a fiatalság lelkében mutatkozik megfelelő ellenálló erő. „A világ ma egy

összeomlott társadalom képét mutatja – mondotta a püspök – a nagy értékeket diszkreditálják, trónokat és oltárokat felfordítottak, de ezzel együtt felfordították azokat az eszményeket is, amelyeket a család, a gyermek, a magántulajdon jelentett az emberiségnek és amelyek tiszteletét az iskola, az anya, a tradíció oltotta az emberekbe. Ezzel a fenyegető veszedelemmel szemben anyagi erőtenyező nem nyújt megfelelő védelmet, nem használ semmit az ágyú, a legdrágább kincs sem, ezekkel a régi nagy értékeket nem lehet megmenteni. A fenyegető veszedelmet csak a lelki tényezőkkel lehet elhárítani. A megfelelő lelki tényezők pedig nem a fáradt öregekben mutatkoznak, hanem azokat az ifjúságtól lehet remélni. Ezért fordul a pápa figyelme is az ifjúság felé. De az ifjúságot csak úgy lehet megnyerni erre, ha szent idealizmus fűti lelküket. A felforgató szellem azért támad, mert úgy érzik a felforgatás matadorjai, hogy az emberekből hiányzik az ellenálló erő az értékek megvédésére. Ezt az ellenálló erőt kerestem én is munkásságom alatt, – mondotta – és remélem, hogy nem eredmény nélkül. Ezen az ünnepségen – folytatta a püspök – az igazi köszönet azt az eszmeáramlatot illeti, amely nem fél szembeszállni a rombolás szellemével. Ilyen szervezet az Emericana, melyben az egyház értékes és hű fegyvertársat üdvözöl.”

A püspök beszédét percekig tartó taps fogadta, majd sor került az avatásokra is. A kamara több lelkészt, nagyurat, dominuszt, levéntét és familiát avatott ünnepélyes keretek között.

Délmagyarország XII. (1936) május 3. 7. oldal

407. A bölcsészek Árpád bajtársi egyesületének zászlóbontása az Egyetem aulájában

Május 3-án délelőtt kerületi Turul ünnep keretében avatta fel 10 éves jubileuma alkalmából zászlóját az Árpád B. E. Az aulában megtartott ünnepség előtt a bajtársak a Fogadalmi templomban, az evangélikus templomban és a református templomban vettek részt istentiszteleten, új zászlójuk alatt. Az avatási ünnepség 11 órakor kezdődött az egyetem aulájában. Részt vettek a Turul Szövetség budapesti kiküldöttei, élén dr. Végyváry József fővezér, orsz. gyűl. képviselővel, aki erre az alkalomra utazott le Szegedre. Az egyetem részéről dr. Ditrói rektor, dr. Gelei, dr. Várkonyi és dr. Dávid professzorok jelentek meg. A zászlóbontás ünnepélyét Vörös Mihály, az Árpád B. E. vezére nyitotta meg. Felkérte dr. Gelei József primus magistert, hogy felszólalását megtartsa. Dr. Gelei József igen tartalmas beszédet mondott.

– Meneteltetek 10 év óta zászló nélkül, hittel és meggyőződéssel, hogy amit 1000 év óta a keresztény nemzeti gondolat alapján kiépítettünk azt tovább építétek – mondotta. Beszédét azzal fejezte be: A láthatáron dereng már az az idő, amikor visszaadják a magyar nép kezébe Árpád kardját. A nagy idő beteltéig kell, hogy nagy célja legyen a ti menetelésteknek. Nemcsak az ellenség földalatti